Motie M9

Motie over voortzetting specialistische naschoolse opvang: continuïteit en zorgplicht
De raad van de gemeente Geldrop-Mierlo in vergadering bijeen op maandag 10 november 2025
Onderwerp: specialistische naschoolse opvang (SNO)
De Raad, Constaterende dat: - de specialistische naschoolse opvang in Geldrop per 1 januari 2026 dreigt te stoppen; - deze opvang wordt gebruikt door kinderen met complexe ontwikkelings- of gedragsproblematiek die beschikken over geldige jeugdhulp-indicaties; - de aanbieder KluppluZ heeft aangegeven bereid te zijn de opvang in 2026 onder dezelfde voorwaarden voort te zetten, mits tijdig duidelijkheid bestaat over financiering; Overwegende dat: - de gemeente op grond van de Jeugdwet gehouden is te zorgen voor een ononderbroken beschikbaarheid van passende jeugdhulp voor jeugdigen met een geldige indicatie; - er op dit moment geen gelijkwaardig alternatief beschikbaar is binnen de reguliere opvang of jeugdhulp; - beëindiging van deze voorziening zonder passend alternatief leidt tot hogere kosten, verlies van deskundigheid en verstoring van de ontwikkeling van betrokken kinderen;
Verzoekt het college om: – de bestaande subsidie- of maatwerkovereenkomst met KluppluZ te verlengen voor het jaar 2026, onder dezelfde voorwaarden als in 2025; – te waarborgen dat lopende, verlengde en nieuwe indicaties voor specialistische groepsbegeleiding worden gehonoreerd en uitgevoerd zolang geen passend alternatief beschikbaar is; – en dit besluit onverwijld uit te voeren na de raadsvergadering van 10 november 2025, zodat continuïteit van personeel en begeleiding kan worden gegarandeerd; En gaat over tot de orde van de dag.

Motie M9

Toelichting:
In Geldrop-Mierlo dreigt per 1 januari 2026 de specialistische naschoolse opvang (SNO) te verdwijnen. Deze opvang is bedoeld voor kinderen met complexe ontwikkelings-, medische of gedragsproblemen die niet terechtkunnen in een reguliere buitenschoolse opvang. De voorziening van KluppluZ in Geldrop biedt deze kinderen rust, structuur en professionele begeleiding op hbo-niveau, met kleine groepen en individuele ontwikkeldoelen. Juist deze combinatie maakt het verschil tussen meedoen of buitensluiten.

De wethouder stelt dat de beëindiging van deze opvang een noodzakelijk gevolg is van regionale besluitvorming binnen “Een 10 voor de Jeugd” en dat het hier niet gaat om jeugdhulp, maar om kinderopvang. Beide beweringen zijn feitelijk onjuist.

Uit de raadsinformatiebrief blijkt dat het regionaal product SNO wordt beëindigd, maar de lokale subsidieovereenkomst van Geldrop-Mierlo met KluppluZ staat daar volledig los van. Gemeenten als Gemert-Bakel en Son en Breugel hebben dit onderkend en de specialistische opvang lokaal voortgezet. Ook Geldrop-Mierlo kan dat doen — er is geen enkele wettelijke belemmering. Dat de wethouder dit ontkent, is misleidend richting raad en inwoners.

Daarnaast wordt gesteld dat de opvang geen jeugdhulp is. In werkelijkheid is elk kind dat hier gebruik van maakt in bezit van een geldige jeugdhulp-indicatie, afgegeven door de gemeentelijke toegang op grond van artikel 2.3 van de Jeugdwet. Daarmee is het onmiskenbaar een jeugdhulpvoorziening waarvoor de gemeente zorgplichtig is. Zolang geen gelijkwaardig alternatief beschikbaar is dat dezelfde ondersteuning biedt, mag het college deze voorziening niet beëindigen en ook geen lopende indicaties laten verlopen. Dat volgt rechtstreeks uit de wet.

De werkelijkheid is dat het college bewust heeft gekozen om te stoppen. KluppluZ heeft meerdere keren aangeboden de bestaande opvang nog één jaar voort te zetten, onder de huidige voorwaarden, met een redelijke indexatie en een minimale bezetting. Daarmee wilde de organisatie tijd creëren om samen met de gemeente te werken aan een nieuw, toekomstbestendig product. Dit voorstel werd door de gemeente afgewezen. De bewering van de wethouder dat “KluppluZ ermee stopt” is daarmee aantoonbaar onjuist.

Ook de suggestie dat er een “verlengde afbouwregeling” geldt tot januari 2027 biedt geen enkele zekerheid. Zonder uitvoerder of overeenkomst is dat slechts een papieren constructie. De wethouder verwijst naar “andere aanbieders” die mogelijk plek hebben, maar tot op heden is geen enkele concrete partij genoemd die de opvang op vergelijkbaar niveau kan overnemen. De zogenaamde verlenging is dus leeg: de kinderen verliezen hun vertrouwde plek, de medewerkers hun werkplek, en de gemeente haar geloofwaardigheid.

Deze week heb ik opnieuw contact gehad met Saskia van Rheenen, directeur van KluppluZ. Zij bevestigt dat het aanbod om de opvang in Geldrop voort te zetten nog steeds op tafel ligt, onder dezelfde voorwaarden als eerder voorgesteld. KluppluZ is bereid de begeleiding in 2026 te continueren, mits het college op zeer korte termijn — feitelijk deze week — besluit om dit mogelijk te maken. De organisatie kan de medewerkers nog even vasthouden, maar zal hen moeten herplaatsen als er nu geen duidelijkheid komt. De urgentie is groot: dit is het moment om te handelen.

Het college presenteert deze koers als inhoudelijke vernieuwing, maar in feite is het een beleidsmatige afbouw. Door geen nieuwe indicaties meer af te geven en bestaande niet te

Motie M9

verlengen, creëert de gemeente zélf de afbouw die zij aan de aanbieder toeschrijft. Daarmee ontloopt het college niet alleen haar zorgplicht, maar stuurt het actief aan op discontinuïteit van hulp.

Tijdens het interpellatiedebat van 3 november bleek bovendien dat de informatievoorziening richting raad en inwoners inconsistent en onvolledig is. In de RIB wordt gesproken over een “sterfhuisconstructie tot uiterlijk juli 2026”, terwijl de wethouder in de raad sprak over verlenging tot januari 2027. Tegelijkertijd geeft ze aan dat er “geen bezuiniging” plaatsvindt, maar weigert ze een relatief bescheiden bedrag te reserveren om de opvang nog één jaar voort te zetten. De redenering is tegenstrijdig en getuigt van bestuurlijke willekeur.

De wethouder verdedigde haar koers met de stelling dat “druk uitoefenen op aanbieders” nodig is om innovatie af te dwingen. Dat is niet alleen bestuurlijk onverantwoord, maar ook moreel onhoudbaar. Die druk treft niet de instellingen, maar de kinderen en hun ouders — juist de mensen die afhankelijk zijn van gemeentelijke zorg. Innovatie begint niet met afbraak; vernieuwing bouw je op basis van wat werkt.

De gevolgen van dit besluit zijn direct zichtbaar. Ouders kregen via de krant of via begeleiders te horen dat de opvang stopt. Medewerkers van KluppluZ werden niet tijdig geïnformeerd en de gemeentelijke toegang kon ouders geen duidelijkheid geven. De wethouder noemde dit “geen schoonheidsprijs”, maar het is ernstiger: dit is bestuurlijke nalatigheid in communicatie over kinderen met lopende indicaties.

De afgelopen week heb ik meerdere brieven ontvangen van ouders van kinderen die gebruikmaken van de specialistische naschoolse opvang. Hun verhalen laten zien wat dit besluit in het dagelijks leven betekent. Elk kind verdient het om gehoord te worden, en daarom volgen hieronder enkele geanonimiseerde citaten die de ernst en de menselijke kant van deze situatie onder woorden brengen. De originele brieven zijn bij de griffie ter inzage gelegd zodat raadsleden en het college deze desgewenst zelf kunnen inzien.

> *“Onze dochter van zeven is ernstig slechthorend en heeft meerdere medische aandoeningen. In een gewone opvang kan ze niet terecht. KluppluZ begrijpt haar. Ze komt er tot rust, leert omgaan met andere kinderen en voelt zich eindelijk veilig. Als dit verdwijnt, valt ze terug — en wij ook.”*
>
> *“Wij kregen via de krant te horen dat de opvang stopt. Niemand had ons iets verteld. Zelfs de begeleiders hoorden het pas via-via. Dat doet pijn, vooral omdat we jarenlang hebben samengewerkt met de gemeente om het juiste voor ons kind te vinden.”*
>
> *“Mijn zoon heeft autisme. Hij vraagt elke avond of hij nog naar zijn groep mag. Sinds de brief over de sluiting slaapt hij slecht en plast hij weer in bed. Alles wat we de afgelopen jaren hebben opgebouwd, stort nu in.”*
>
> *“Wij werken allebei. Mijn vrouw in de zorg, ik in het onderwijs. We hebben onze werktijden aangepast om de zorg rond te krijgen. Zonder KluppluZ kunnen we niet blijven werken. Er is geen alternatief, nergens. Dit raakt niet alleen ons gezin, maar ook onze werkgevers die al met tekorten kampen.”*

Motie M9

“Mijn kind is slim, maar overprikkeld. In een gewone BSO met één begeleider op twaalf kinderen gaat dat mis. Hij raakt in paniek, verstopt zich, of gaat huilen. Hier bij KluppluZ zijn de groepen klein en rustig. Dat verschil is letterlijk alles.”

“De wethouder zegt dat er alternatieven zijn, maar die bestaan niet. Er is geen enkele opvang in de buurt die kinderen met deze problematiek kan opvangen. Wij hebben het allemaal al geprobeerd.”

“Wij willen niet klagen, we willen gewoon dat onze kinderen kunnen blijven waar ze zich veilig voelen. Geef ons een jaar, meer vragen we niet. Dan kan de gemeente werken aan iets nieuws zonder dat de kinderen in de kou staan.”

“Mijn zoon heeft hier geleerd om zelf zijn jas aan te trekken, om contact te maken, om even te wachten op zijn beurt. Dat lijkt klein, maar voor hem zijn dat enorme stappen. Als hij straks weer thuis zit, valt alles stil.”

“De begeleiders van KluppluZ zijn geen oppassers, het zijn therapeuten in de praktijk. Ze kennen elk kind door en door. Zij weten hoe je een driftbui voorkomt, hoe je spanning herkent, hoe je contact maakt zonder woorden. Dat is niet te vervangen door een reguliere BSO.”

“Wij begrijpen dat beleid moet veranderen, maar niet dat dit van de ene op de andere dag moet. Waarom mag mijn kind niet gewoon blijven tot er echt iets anders is?”

“Het ergste is dat niemand ons heeft gevraagd wat dit betekent voor ons gezin. We kregen alleen te horen: ‘Er komt iets anders.’ Maar dat ‘anders’ is er nog niet.”

“Mijn dochter heeft nog een geldige indicatie, afgegeven door de gemeente zelf. Toch wordt de opvang nu gestopt. Hoe kan dat? Dat voelt niet eerlijk en niet wettig.”

“Er wordt gezegd dat het maar om een paar kinderen gaat. Maar voor ons kind is dit zijn hele wereld.”

Deze getuigenissen laten zien dat dit geen bestuurlijk dossier is, maar een kwestie van menselijkheid en continuïteit van zorg. De volledige, geanonimiseerde brieven zijn bij de griffie op te vragen. Zo kunnen zowel raadsleden als het college zelf lezen wat dit besluit in de praktijk betekent voor de gezinnen die het raakt.

Het beeld dat het slechts om een kleine groep kinderen gaat, miskent de ernst van de situatie. Elk kind dat nu zijn veilige plek verliest, is er één te veel. De maatschappelijke schade is groter dan de investering die nodig is om dit op te lossen.

De wethouder verwees in het debat naar een bedrag van €170.000 per jaar als kosten van voortzetting. Dat bedrag betreft echter de totale exploitatie van de voorziening, niet de gemeentelijke bijdrage. Ouders betalen via de kinderopvangtoeslag en eigen bijdrage ongeveer een derde van de kosten. De gemeentelijke bijdrage dekt uitsluitend het zorgdeel – de extra

Motie M9

begeleiding en specialistische inzet – en bedraagt daardoor in werkelijkheid ongeveer €110.000 tot €120.000 per jaar.

Dat is vergelijkbaar met de lokale voortzetting in gemeenten als Gemert-Bakel en Son en Breugel. Het door de wethouder genoemde bedrag geeft dus een vertekend beeld van de werkelijke lasten voor Geldrop-Mierlo. Bovendien zijn de kosten van alternatieve trajecten (zoals medisch kinderdagverblijf of intensieve ambulante begeleiding) aanzienlijk hoger en leiden die tot extra vervoers- en coördinatiekosten.

De wethouder verwijst naar een toekomstbeeld van inclusieve opvang in 2030. Dat is op zichzelf een mooi streven, maar het mag nooit dienen als excuus om nu een bewezen, werkende voorziening te ontmantelen. Kinderen ontwikkelen zich vandaag. Voor hen betekent een halfjaar zonder passende opvang een terugval die niet meer in te halen is.

Wij zijn van mening dat de beëindiging van de specialistische naschoolse opvang in Geldrop-Mierlo onvoldoende zorgvuldig is voorbereid, niet noodzakelijk is en in strijd is met de zorgplicht die voortvloeit uit de Jeugdwet. De gemeente kan, net als andere gemeenten in de regio, besluiten de voorziening lokaal voort te zetten.

Deze motie roept het college op om het gesprek met KluppluZ onmiddellijk te heropenen, de opvang in 2026 voort te zetten onder de bestaande voorwaarden en in dat jaar samen met ouders, professionals en raad te werken aan een structurele oplossing. Niet over maanden, maar nu — omdat elk kind telt, en omdat menselijkheid het beginpunt van goed beleid moet zijn.

Ondertekening en naam:

SAMEN, Daan Jansen